

RADEN ADJENG KARTINIPRIJS

JURYVERSLAG 2004

Inleiding

In onze multiculturele stad Den Haag is de deelname van allochtone meisjes en vrouwen aan het maatschappelijk leven niet optimaal, onevenredig verdeeld en onvoldoende zichtbaar.

Om structurele initiatieven die bijdragen aan de emancipatie en positieverbetering van allochtone meisjes en vrouwen te onderscheiden heeft de gemeente Den Haag in het jaar 2000 vanuit de portefeuille Emancipatie de Raden Adjeng Kartiniprijs ingesteld. Deze jaarlijks toe te kennen prijs bedraagt € 2250,-.

Met de toekenning van deze prijs onderkent de gemeente de complexiteit van de problematiek van de allochtone vrouwen.

Tegelijk drukt de gemeente waardering uit voor de kracht en inzet voor de ondernomen initiatieven.

In aanmerking komt een vrouw, een groep vrouwen of een organisatie, die zich aantoonbaar heeft ingezet ter stimulering van de emancipatie van de allochtone vrouw, haar belangenbehartiging en daarmee voor haar positieverbetering.

Het kan gaan om een inzet op vrijwillige of professionele basis.

De jury.

De jury had als taak het beoordelen van de opdrachten voor toekenning van de Kartiniprijs 2004.

Bij de toekenning van de prijs is uitgegaan van het reglement "Uitreiking allochtone vrouwenprijs" volgens de gemeenteraad vastgestelde criteria.

De jury bestond uit de volgende personen:

Mevrouw Jamila Faloun, lid meidenvereniging Al Manaar,

Mevrouw Marie Anne Hartman Kok, filiaalhoofd bibliotheek Schilderswijk,

De heer Paul Cornelissen, adviseur Fonds 1818,

De heer Sander Dekker, gemeenteraadslid VVD,

Mevrouw Hanna Mulder-Asoma, voorzitter Kaabassi en vertrouwenspersoon Nieuwe Sporen.

De publiciteit.

Al in 2003 is de publiciteit rondom de toekenning van de Kartiniprijs begonnen.

De oproep voor het aanmelden van de kandidaten vond plaats in dag- en weekbladen en door gerichte mailing aan aanverwante instanties in de maanden december 2003 en januari 2004.

In de loop van januari en februari 2004 werden door 19 personen en instellingen voordrachten gedaan voor de Kartiniprijs. Deze 19 voordrachten hadden betrekking op 12 personen.

De juryberaadslagingen.

Door de vakkundige inbreng van de jury konden ze al tijdens de eerste bijeenkomst tot een oordeel over wie de meest geschikte kandidaat voor de prijs was.

Na een algemene verkenning van de inhoud van de voordrachten koos elk jurylid afzonderlijk uit de 19 voordrachten drie kandidaten. In de tweede keuzeronde selecteerde de jury vervolgens drie genomineerden. Uit deze drie genomineerden koos de jury unaniem voor de winnaar.

De jury hanteerde de volgende criteria: een overwegend vrijwillige bijdrage, het emancipatoir karakter, de capaciteit om bruggen te slaan naar de verschillende culturen en het actuele gehalte van de werkzaamheden.

Uit het feit dat de kandidaten door derden waren voorgedragen sprak hun waardering. In de vergadering van 14 april 2004 werd de keuze voor de winnaar een feit.

Het schrijven van het juryrapport kon beginnen en werd bij de tweede bijeenkomst van de jury besproken.

Overwegingen van de jury bij de drie genomineerden.

Maria Brand

Maria is erg betrokken bij de verbetering van de positie van de Latijns- Amerikaanse vrouwen. Zij speelt een grote rol in het weerbaar maken van deze vrouwen en als een ware gids leidt ze hen naar nieuwe kansen die hun leven inhoud geven en hun zelfrespect vergroten.

Van een opvangcentrum voor illegale prostituées is Casa Amiga uitgegroeid tot een ontmoetingsplek in Den Haag voor Latijns-Amerikaanse vrouwen waar verschillende cursussen en trainingen worden gegeven. Zij heeft ook daarom een bijzondere naam in de wereld van de Latijns- Amerikaanse gemeenschap.

Deze vrouwen zien Maria als hun voorbeeld. Maria doet veel met vrouwen die heden ten dagen onderdrukt worden.

Fatma Aktas

Fatma doet bijzonder veel werk voor de mannen en vrouwen uit de achterban van Avrasya, en is met sobere middelen geslaagd waar het anderen niet lukte. Op het gebied van emancipatie, integratie en participatie verricht ze veel werk in de achterban van Avrasya en daar buiten.

Op verschillende niveaus slaat zij bruggen tussen vrouwen.

Ze is een harde werker voor zowel de jongeren als de ouderen. Tevens is Fatma in het CDAV actief. Fatma zet zich goed in bij het wegwerken van de achterstandspositie binnen de eigen gemeenschap.

Annie Jahangir

Annie is op een indrukwekkende manier initiatiefrijk bij de verbetering van de positie van de vrouw in het algemeen en de Hindostaanse vrouw in het bijzonder. Ze doet fantastisch werk gedaan voor STIOM, ze is geslaagd waar anderen niet geslaagd zijn. Ze is vertrouwenspersoon bij het project Nieuwe Sporen en houdt wekelijks spreekuur in buurthuis Barrio. Het project Nieuwe Sporen heeft als doel de verbetering van de geestelijke gezondheidszorg aan allochtonen door een optimale inzet van vertrouwenspersonen. Zij bemiddelen voor leden van de eigen groep op het gebied van cultuur en religie. Voorts is Annie Jahangir voorzitter van de vrouwenvereniging AASRA, die probeert de zelfredzaamheid van vrouwen en meisjes te vergroten.

Annie zet zich volledig in voor wie haar nodig heeft. Ze stelt ook mensen op hun

gemak. Zo zei ze een keer tegen iemand, die er moeite mee had haar bij de voornaam te noemen: „Zeg dan maar ‘tante Annie’ iedereen die mij kent noemt mij zo”. Dat is kenmerkend voor haar soepele manier van optreden.

De jury vindt dat de activiteiten van Annie Jahangir een zeer bijzondere waardering verdienen. Ze is niet alleen de drijvende kracht achter AASRA, ze zet zich ook belangeloos in op allerlei andere terreinen. Ze maakt met haar voorbeeld duidelijk dat het zin heeft zich in te spannen voor andere mensen. De jury roept haar eenstemmig uit tot de winnaar van de Radeng Adjeng Kartiniprijs 2004.